

[N. Chr. Christensen.]

træder ind i et pligtarbejde, som samfundet pålægger dem, også ydes en rimelig erstatning, hvis de kommer ud for vanskeligheder.

Der har i udvalget været enighed om at fastholde ønsket om, at lovens § 1, stk. 1, formuleres således, at værnepligtige i højere grad end hidtil sikres under fritid i værnepligtsperioden. Det har åbenbart voldt nogen vanskelighed at finde den rigtige formulering her, også fordi loven ikke må gå uden om de forsikringsrammer, som også denne lov bygger på, men ministeriet har nu imødekommet udvalgets ønske, og jeg tror, at den formulering, der er givet her, vil vække tilfredshed i de kredse, hvor man er interesseret i dette spørgsmål.

Ved lovforslagets første behandling rejste jeg det spørgsmål, om privat tegnede ulykkesforsikringer træder ud af kraft under indkaldelse. Herpå har den højtærede minister svaret, at der i loven ikke findes bestemmelse om, at en privat tegnet ulykkesforsikring, f. eks. en motorforsikring, træder ud af kraft i den tid, en person er indkaldt som værnepligtig. Det er da også under behandlingen af sagen oplyst, at der af et af justitsministeriet nedsat udvalg vedrørende færdselsloven er afgivet en betænkning, hvorefter passagerer, hvad enten de er i bil eller på motorcykel, foreslås inddraget under forsikringen, og dette vil løse det spørgsmål, som jeg tillod mig at rejse ved første behandling.

I øvrigt findes der en række bestemmelser, som vi allerede har drøftet i forbindelse med forslaget om ændring i ulykkesforsikringsloven, nemlig bestemmelserne om, at erstatningsspørgsmålets afgørelse ikke længere er afhængig af ulykkesforsikringsrådets skøn om berettigelsen heraf, og at erstatning ikke kan ydes både af skadevolderen og af staten. Det bliver i fremtiden staten, der må tage dette på sig. Endelig forhøjes børnerenten, når den efterlevende ægtefælle afgår ved døden.

Jeg vil endelig gerne nævne en sag, som jeg først i dag har hørt om, og som vi vist

bliver nødt til at tage op mellem anden og tredje behandling. Når en militær værnepligtig bliver syg, mens han er hjemme på orlov, er han ikke inde under den sygeforsikring, som militære ellers har. Hans sygekasseforpligtelser ophører den dag, han træder ind som værnepligtig, og militæret overtager forpligtelserne, medens han er inde i tjenesten, men derinod ikke når han er hjemme, medmindre han kan indlægges på et af militærets hospitaler. Hvis han derimod bliver så alvorligt syg, at han ikke kan nå frem til et sådant hospital, er han, så vidt jeg har bragt i erfaring, ikke dækket. Det kan naturligvis ikke være meningen, og derfor vil jeg gerne have lov til at rejse dette spørgsmål mellem anden og tredje behandling.

I øvrigt kan jeg også på venstres vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Carsten Raft: Jeg vil anbefale, at man særlig interesserer sig for ændringsforslag nr. 1, som specielt er fremgået som resultat af den betragtning, at der for militære skadelidte burde være videre rammer, end når det drejer sig om erhvervsmæssige forhold. Der er arbejdet en del med denne sag i udvalget, og jeg takker den højtærede socialminister, fordi der til trods for visse juridiske og forsikringsmæssige vanskeligheder er fundet en formulering, som kan være tilfredsstillende ud fra den betragtning, der har været fremført i udvalget.

Ragnhild Andersen: I anledning af, at også denne betænkning nøjes med kort og godt at oplyse, at udvalget har fået skriftlige besvarelser fra ministeren på en række spørgsmål, skal jeg benytte anledningen til på ny at protestere mod den måde, hvorpå udvalgene efterhånden afgiver betænkning.

Jeg forstår ikke, hvorfor det skal være komplet umuligt for tingets medlemmer at få de oplysninger, der ligger til grund for udvalgenes indstilling på de forskellige områder. Det kan vel ikke være, fordi det er hemmelige forhandlinger, der føres mellem